

Συναξάρι τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ ράπτου, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καί ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος, + 18 Ἀπριλίου.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης ἐγεννήθηκε στό χωριό Τέροβο Ἰωαννίνων ἀπό φιλόθεους καί εὐσεβεῖς γονεῖς. Ἀπό νωρίς ἐγκαταστάθηκε στό Ἰωάννινα, ὅπου ἐξασκοῦσε τό ἐπάγγελμα τοῦ ράπτη. Μετά τό θάνατο τῶν γονέων του ἦλθε στήν Κωνσταντινούπολη ἐπί Πατριάρχου Ἱερεμίου Α' (1525-1545) καί ἐπί σουλτάνου Σουλεῖμάν τοῦ Β' (1520-1560). Περικοσμούμενος μέ ψυχικές καί σωματικές ἀρετές ἐκίνησε τό φθόνο τῶν Τούρκων, οἱ ὅποιοι τόν ἐπίεζαν νά γίνει Μουσουλμάνος. Ὁ Ἰωάννης ὁμως ἀπέκρουε τίς δελεαστικές προτάσεις τῶν Τούρκων καί ἀπεφάσισε νά μαρτυρήσει γιά τήν ἀγάπη του στόν Χριστό. Ἔτσι προσήλθε στόν πνευματικό του καί, ἀφοῦ ἐξομολογήθηκε, ἐδήλωσε τόν πόθο του γιά τό μαρτύριο. Ὁ πνευματικός ὁμως τόν ἀπέτρεψε κατ' ἀρχήν καί ἔτσι ὁ Ἰωάννης ἀνέβαλε τήν ἐκτέλεση τῆς ἀποφάσεώς του. Συγκινημένος ὕστερα ἀπό λίγο ἀπό τήν ἀνάμνηση τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου κατὰ τή Μεγάλη Πέμπτη, προσήλθε καί πάλι στόν πνευματικό του καί ἐζήτησε τήν εὐχή καί τήν εὐλογία του γιά τό μαρτύριο. Ἀπετράπη ὁμως γιά δεύτερη φορὰ ἀπό τόν πνευματικό. Ἐκεῖνος ἐπανῆλθε ἐκ νέου μέ σταθερή ἀπόφαση τήν

ἐπόμενη μέρα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καί ἀφοῦ ἐδήλωσε ὅτι εἶδε ὄραμα, κατά τό ὅποιο ἐχόρευε μέσα σέ φλόγες μεγάλης φωτιᾶς, ἔλαβε ἀπό τόν πνευματικό του τήν ποθούμενη εὐλογία. Μεταβαίνοντας στό ἐργαστήριό του εἶδε νά ἔρχονται κοντά του οἱ Τοῦρκοι πού τόν προέτρειπαν νά ἀλλαξοπιστήσῃ, οἱ ὅποιοι αὐτή τή φορά τόν ἐσυκοφαντοῦσαν λέγοντας ὅτι, ὅταν ἦταν στά Τρίκαλα, ἀρνήθηκε τόν Χριστό. Ὁ Νεομάρτυς τούς ἀπάντησε μέ τά ἑξῆς λόγια· «Μή γένοιτο ποτέ νά πάθω τέτοια ἐγκατάλειψη ἀπό τόν Θεό, ὥστε νά ἀρνηθῶ τόν Χριστό μου, ἀλλά ἐγώ μέ τόν Χριστό μου ζῶ καί θέλω νά ζήσω, καί εἶμαι πρόθυμος νά ἀποθάνω γι' Αὐτόν».

Ἔτσι, ὁ Ἰωάννης ἀφοῦ περιφρόνησε μέ τούς λόγους του τή θρησκεία τοῦ Μωάμεθ, ἀναψε τό θυμό τῶν Τούρκων, οἱ ὅποιοι μαινόμενοι ὄρμησαν ἐναντίον του καί ἀφοῦ τόν συνέλαβαν, τόν ὀδήγησαν στόν κριτή. Ὁμολογώντας καί ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ τόν Χριστό παραδόθηκε σέ βασανιστήρια, τά ὅποια ὑπέμεινε μέ καρτερία. Στή συνέχεια τόν ὀδήγησαν στή φυλακή καί ἐπειδή ἐκεῖνος παρέμενε σταθερά ἀμετάθετος στήν πατρῶα εὐσέβεια ὁμολογώντας συνέχεια τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καταδικάσθηκε στόν διά πυρᾶς θάνατο.

Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας ὁ Α' κατόρθωσε μέ πολλά χρήματα νά ἐπιτύχει τήν ἀναβολή τῆς ἐκτελέσεως γιά λίγες μέρες.

Τήν Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου ὁ Ἰωάννης προσήχθη καί πάλι ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ, πρό τοῦ ὁποίου μέ πνευματική ἀνδρεία ἐπανέλαβε ἀκλόνητος τή θερμή ὁμολογία τῆς πίστεώς του στόν Κύριο καί Θεό μας καί ἔψαλε τό «Χριστός Ἀνέστη». Τότε τόν ἐμαστίγωσαν καί τόν ἔριξαν στή φωτιά, πού εἶχε ἀναφθεῖ μπροστά ἀπό μιά τουρκική οἰκία. Οἱ κάτοικοι τῆς οἰκίας αὐτῆς, ἐπειδή ἐθεώρησαν τά γενόμενα μπροστά στήν οἰκία τους ὡς κακό γι' αὐτούς οἰωνό, διεσκόρπισαν καί τή φωτιά καί τούς κατακαίοντες τόν Ἅγιο δήμιους. Τότε οἱ δήμιοι, ἀφοῦ παρέλαβαν τόν Ἅγιο μισοκαμένο καί ψάλλοντα διαρκῶς τό «Χριστός Ἀνέστη», ἀναψαν ἐκτός τῆς πόλεως νέα φωτιά, στήν ὁποία μέ χαρά ἐπήδησε ὁ Ἰωάννης. Φιλομάρτυρες Χριστιανοί, γιά νά ἀπαλλάξουν τό Μάρτυρα ἀπό τίς ὀδύνες τῆς φωτιᾶς, ἐπλήρωσαν τούς δήμιους γιά νά τόν ἀποκεφαλίσουν. Ἔτσι ἐτελειώθηκε ὁ Νεομάρτυς Ἰωάννης στήν Κωνσταντινούπολη, τό ἔτος 1526. Οἱ Χριστιανοί ἀγόρασαν ἀντί πολλῶν χρημάτων τά ἐκ τῆς πυρᾶς διασωθέντα ἐλάχιστα ἱερά λείψανα τοῦ Νεομάρτυρος καί τά διεφύλαξαν στόν πατριαρχικό ναό.

Ὁ Νεομάρτυς Ἰωάννης ἔγινε πασίγνωστος γιά τά θαύματά του σέ ὁλόκληρο τό Γένος. Ἡ μνήμη του στά Ἰωάννινα τελεῖται τήν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου στό ναό τῆς Ἁγίας Μαρίνης.

